

савгнѣ те си; като мѣ вържете ржцѣ те и носѣ те и вдигнете го. и фжрлете го въ далѣчна та вѣнкашна темнота: тамъ ще да бжде плачь, и скжрцанѣ со зжви те.

14 Защо то мнозина са звѣнни те, а мало са изврѣнни те.

15 Тогѣва шидѣха фарїсеи те, и додѣмаха се. какво да го оубоватѣ въ (нѣкоа) дѣма.

16 И пратиѣха при него оученици те си съ Ирвдїани те, и говорѣха: Оучителю, знаеме защо си истиненъ, и вѣистина божїатѣ пжтѣ оучишъ, и не маришъ за никого: зашто не глѣдашъ на лице то ма-чеа-вѣцъ те.

17 Кажѣ ни прочее, цю ти те чїни, трѣбѣва ли да дадеме кинсонъ на Кесара, или нѣ;

18 Я Исѣсъ като имъ позна лѣкавство то, рече; цю мѣ искѣшавате лицемѣри;

19 Покажете ми жлѣтица та кинсонна. и они мѣ донесѣха пѣназь.

20 И рече имъ: чїй ѣ тоа образъ, и надписо;

21 И рѣкоѣха мѣ: Кесаревъ тогѣва имъ рече: заплачете прочее Кесарево то на Кесара: а Божїе то на Бга.

22 И като чѣха, чѣдѣха се,

и ѡставиѣха го та си шидѣха.

23 Въ тоа дѣнь пристѣпїѣха при него саддукїеи те, които говорѣтѣ че нещѣ да бжде воскресѣнїе (на-мертви те): и попытѣха го, и рѣкоѣха:

24 Оучителю Моусей рече: ако нѣкоя оумре, и не ѡстави чѣда, да земе братѣ мѣ женѣ та мѣ, и да воскресї сѣме то на-брѣта си.

25 Я бѣха въ насъ седмь братїа: и първо се ѡжени, и оумре: и понѣже нѣмаше чѣдо, ѡстави женѣ та си на братѣ си.

26 Подѣвнш и вѣторшо, и трѣтїо, дори до седмша.

27 Я най послѣ ѡ гїчки те, оумре и женѣ та.

28 Въ воскресѣнїе то, чїа ѡ седмь тѣ (братїа) цѣ да бжде женѣ та; зашто гїчки те, а имаѣха.

29 Ѣговорї Исѣсъ, и рече имъ: прелѣватѣ се. зашто не знѣете писанїа та, ни сила та Божїа.

30 Понѣже во воскресѣнїе то нито се женѣтѣ, нито за мжжъ шїватѣ: но са като яггаи те Божїи на некѣ то.

31 Я за воскресѣнїе то на-мертви те, не стѣ ли чѣли ѡновѣ цюто ѣ рѣчено вѣмъ ѡ Бга, който говорї:

32 Язъ самъ Бгъ ябра-